

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16382/2023
13.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиља мал. АА, чији је законски заступник мајка ББ и ББ обе из ..., чији је пуномоћник Весна Џодић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Марко Томовић адвокат из ..., ради утврђивања очинства и доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији туженог која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 44/23 од 10.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 44/23 од 10.02.2023. године.

Образложење

Делимичном пресудом Вишег суда у Чачку П2 4/22 од 28.11.2022. године, ставом првим изреке, утврђено да је тужени биолошки отац тужиље мал. АА, рођене ...2020. године од мајке тужиље ББ, па се у матичној књизи рођених која се води за матично подручје ... под текућим бројем .. за 2020. године има извршити упис туженог као оца мал. АА. Ставом другим изреке је констатовано да ће о преосталим тужбеним захтевима и трошковима поступка суд одлучити у даљем наставку поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 44/23 од 10.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена делимична пресуда Вишег суда у Чачку П2 4/22 од 28.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила ББ и тужени су у периоду од јула 2019. године, када су се упознали до новембра 2019. године, када су последњи пут били у контакту, одржавали емотивну везу, коју је тужила сматрала забављањем започетим средином јула 2019. године. Били су интимни 01.09. и 06.09. 2019. године. Након урађеног теста, 04.10.2019. године, тужила је установила да је у другом стању и то саопштила туженом, који је позитивно реаговао и подржао је да роди дете. Након њеног боравка у болници због компликација у трудноћи, тужила је приметила да се тужени двоуми око будућности њихове везе. Након што се његова мајка умешала у њихов однос, тужени је тражио од тужиле да изврши прекид трудноће. Њихов задњи контакт је био 15.11.2019. године. У међувремену, тужила је чула како тужени говори да дете није његово јер је у време зачећа мал. АА тужила била интимна и са другим мушкарцима. Тужила мал. АА је рођена ...2020. године, а у матичну књигу рођених за матично подручје Општине ... под текућим бројем ../2020 дана 01.06.2020. године извршен је упис рођења мал. АА од мајке ББ, без уписа имена оца. Тужени је у току поступка навео да не жели да се подвргне ДНК анализи јер је уверења да није отац детета. И његови најближи сродници отац, мајка и сестра по оцу и мајци одбили су да дају узорак ради извођења доказа вештачењем на околност биолошког очинства туженог. Тужила је тврдила да није била интимна са другим мушкарцима и да је биолошки отац мал. АА тужени. Вештачењем од стране вештака гинекологије и акушерства утврђено је да је у периоду од 01.09. до 06.09.2019. године могло доћи до оплодње јајне ћелије тужиле ББ под претпоставком да је у то време имала циклус на 28 дана са трајањем од 7 дана, да је овулација била 14-ог дана циклуса, када су 3-4 дана пре и један дан након овулације плодни дани жене и оптимално време зачећа. Имајући у виду да је познат датум последњег циклуса тужиле ББ (21.08.2019. године) вештак је мишљења да је у периоду од 01.09. до 16.09.2019. године могло доћи до оплодње јајне ћелије тужиле у време када је имала интимне односе са туженим.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права утврдили да је тужени отац тужиле мал. АА.

Право на порекло и идентитет је природно право сваког човека, па и детета, гарантовано чланом 64. Устава Републике Србије који предвиђа да свако дете има право на лично име, упис у матичну књигу рођених, право да сазна своје порекло и право да очува свој идентитет.

Одредбом члана 7. став 1. Конвенције УН о правима детета прописано је да се дете пријављује одмах након рођења и од рођења има право на име, право на држављанство и колико је то могуће право да зна ко су му родитељи и право на њихово старање.

По члану 59. став 1. Породичног закона, без обзира на узраст дете има право да зна ко су му родитељи, а оцем детета које је рођено ван брака сматра се мушкарац чије је очинство утврђено признањем, односно чије је очинство утврђено правноснажном судском пресудом (члан 45. став 4); ако очинство није утврђено признањем може бити утврђено правноснажном судском пресудом (члан 55. став 1).

По оцени Врховног суда, с обзиром да чињеница очинства није уписана у матичну књигу рођених за тужиљу мал. АА, правилно су нижестепени судови на основу утврђеног чињеничног стања применили материјално право када су утврдили да је тужени отац тужиље мал. АА. Наиме, у поступку је несумњиво утврђено да мал. АА зачета у периоду од 01.09. до 16.09.2019. године, када су тужиља ББ и тужени неспорно имали интимне односе, а по налазу вештака идеално време овулације било је 03.09.2019. године, а малолетна АА је рођена дана ...2020. године, три дана пре термина који је био 27.05.2020. године.

Супротно наводима ревизије, правилно су нижестепени судови у склопу свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка утврдили чињенично стање применом истражног начела – извођењем доказа вештачењем на основу података из здравственог картона тужиље ББ, извештаја ординације у којима је вршила прегледе и болнице у којој је била на лечењу и у којој је извршен и порођај. Наводи туженог да је суд могао да прибави доказ – затражи извештај од Опште болнице у ... на околност која је крвна група тужени и да са сигурношћу утврди чињеницу која је била предмет доказивања нису основани, имајући у виду да је тужени путем ДНК анализе имао право да у потпуности искључи могућност да је биолошки отац мал. АА, што је у току поступка одбио, као и његови најближи сродници.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**